A°. 1932. N°. 73.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 28sten Juni 1932, No. 734, bepalende de opneming in het Publicatieblad van den thans geldenden tekst van de verordening van den 17n. April 1872 (P. B. No. 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ingevolge artikel 6 onder d van de verordening van den 6den Augustus 1931 (P. B. 1932 No. 59), de Gouverneur bevoegd is den tekst van de verordening van den 17n. April 1872 (P. B. No. 27), houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zooals die luidt na de daarin, laatstelijk door de verordening van den 6den Augustus 1931 (P. B. 1932 No. 59), aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, door opneming in het Publicatieblad bekend te maken onder inachtneming van de in van bestuurswege uitgaande stukken gevolgde spelling, in een doorloopend genummerde reeks van titels en artikelen samengevat, voor zoover noodig onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van hare titels, artikelen of gedeelten van artikelen.

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de tekst van voormelde verordening van den 17n. April 1872 (P. B. No. 27), zooals die luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de verordening van den 2n. Juli 1874 (P. B. 1875 No. 6);
2. de verordening van den 29n. December 1910 (P. B. 1911 No. 2);
3. het Koninklijk besluit van den 16den Mei 1914, No. 13 (P. B. 1914 No. 17);

4. de verordening van den 7den December 1915 (P. B. 1916 No. 13);
5. de verordening van den 11den October 1919 (P. B. No. 72);
6. de verordening van den 18den Juli 1921 (P. B. No. 74);
7. de verordening van den 14den Mei 1930 (P. B. No. 34);
8. de verordening van den 6den October 1930 (P. B. 1931 No. 5);
9. de verordening van den 6den Augustus 1931 (P. B. 1932 No. 59),

onder inachtneming van de in van bestuurswege uitgaande stukken gevolgde spelling, in een doorloopend genummerde reeks van titels en artikelen samengevat, onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van hare titels, artikelen of gedeelten van artikelen, nevens afschrift dezer beschikking, in het Publicatieblad zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

VAN SLOBBE.

Uitgegeven den 8sten Juli, 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

Tekst van de verordening van den 17n. April 1872 (P. B. No. 27),

houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zooals die luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij:

1. de verordening van den 2n. Juli 1874 (P. B. 1875 No. 6);
2. de verordening van den 29n. December 1910 (P. B. 1911 No. 2);
3. het Koninklijk besluit van den 16den Mei 1914, No. 13 (P. B. 1914 No. 17);
4. de verordening van den 7den December 1915 (P. B. 1916 No. 13);
5. de verordening van den 11den October 1919 (P. B. No. 72);
6. de verordening van den 18den Juli 1921 (P. B. No. 74);
7. de verordening van den 14den Mei 1930 (P. B. No. 34);
8. de verordening van den 6den October 1930 (P. B. 1931 No. 5);
9. de verordening van den 6den Augustus 1931 (P. B. 1932 No. 59),

onder inachtneming van de in van bestuurswege uitgaande stukken gevolgde spelling, in een doorloopend genummerde reeks van titels en artikelen samengevat, onder wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van hare titels, artikelen of gedeelten van artikelen.

Voorafgaande bepalingen.

Artikel 1.

Op den voet bij deze verordening bepaald worden berekend:

a. de gerechtskosten in strafzaken, hieronder begrepen die wegens overtredingen waarvan de burgerlijke rechter kennis neemt;

b. de kosten, ambtshalve gemaakt in zaken waarin het openbaar ministerie optreedt in het belang of ter uitvoering der wet en waarvan de burgerlijke rechter kennis neemt.

Artikel 2.

In de zaken, bij artikel 1 bedoeld, kunnen op last van de betrokken rechterlijke ambtenaren, wanneer zij zulks noodzakelijk achten, buitengewone en bij dit tarief niet voorziene kosten worden gemaakt.

Artikel 3.

Behoudens de uitzonderingen bij dit tarief bepaald, wordt

voor de berekening der reiskosten tot uitgangspunt genomen de plaats, waar elks hoofdverblijf is gevestigd.

De tijdelijke verblijfplaats kan tot uitgangspunt worden genomen, indien de rechter, met de toeschatting belast, overtuigd is dat de betrokken persoon zich buiten zijn hoofdverblijf ophield en naar die tijdelijke verblijfplaats moet terugkeeren.

Voor schippers, die in een schip wonen, wordt de tijdelijke ligplaats als uitgangspunt aangenomen.

Artikel 4.

De kosten van exploiten van wege beklaagden en veroordeelden gedaan op grond van het Wetboek van Strafvordering en de schadeloosstellingen van door hen opgeroepen getuigen en deskundigen, worden berekend op den voet van dit tarief.

I. TITEL.

Tarief van Kosten.

1e. Afdeeling.

Van de kosten van vervoer van gevangenen, van personen die in gijzeling moeten worden gesteld en van overtuigingsstukken.

Artikel 5.

Voor het vervoer van gevangenen, van personen, die in gijzeling moeten worden gesteld, en van overtuigingsstukken worden de verschuldigde vrachtprijzen of de werkelijk gedane uitgaven in rekening gebracht.

Artikel 6.

Het vervoer van de in het voorgaand artikel bedoelde personen geschiedt hetzij te voet, hetzij met voer- of rijtuigen of scheepsgelegenheid, zoo noodig onder geleide van dienaren der openbare macht, op last der ambtenaren van het openbaar ministerie of der hulpofficieren.

De kosten van onderhoud van zoodanige personen op de plaats waar zij, vervoerd wordende, nachtverblijf moeten houden, zijn onder de gerechtskosten in strafzaken begrepen.

Artikel 7.

De overtuigingsstukken worden zooveel mogelijk gelijktijdig met de gevangenen vervoerd.

Het bewijs van ontvangst en de taxatie der kosten worden gesteld aan den voet van het bevel tot vervoer.

I. TITEL.

2e. AFDEELING.

Van de honorariën en vacatiën van deskundigen en tolken.

Artikel 8.

Aan genees-, heel- en verloskundigen is verschuldigd:

1o. voor het eerste onderzoek van een verwonde, daaronder begrepen het eerste verband f 4.—;

2o. voor ieder nader bevolen onderzoek f 1,50;

3o. voor eene uitwendige lijkschouwing f 6,—;

4o. voor lijkopeningen tot onderzoek naar de oorzaak des doods en den staat van het lijk, daaronder begrepen de uitwendige schouwing f 20,—;

5o. voor andere door den genees-, heel-, of verloskundige behoorlijk te omschrijven kunstbewerkingen, moeielijker dan het onderzoek bedoeld bij no. 1 en 2 van dit artikel, f 20,—;

6o. voor het onderzoek naar den toestand van krankzinnigen, ten einde te kunnen geraken tot de opneming in een gesticht, f 2,50;

7o. voor het eerste onderzoek naar den zielstoestand van beklaagden f 2,50;

8o. voor ieder nader bezoek f 1,—;
alles met inbegrip van het verslag.

Aan vroedvrouwen is voor ieder onderzoek f 2,— verschuldigd.

Artikel 9.

Tot het houden van het gerechtelijk genees- of heelkundig onderzoek wordt door de zorg van den betrokken ambtenaar van het openbaar ministerie een lokaal beschikbaar gesteld.

De kosten daardoor veroorzaakt, eveneens de kosten voor het opgraven van lijken en voor het weder begraven na de schouwing worden onder de gerechtskosten in strafzaken gerekend.

Artikel 10.

De bepalingen van artikel 8 zijn niet van toepassing op de genees-, heel- en verloskundigen, die een inkomen uit 'sLands kas genieten en bij besluit van den Gouverneur van het genot dier honorariën zijn uitgesloten.

Artikel 11.

Voor verdere behandeling, na het bevolen onderzoek, wordt geene vergoeding toegestaan.

Evenmin wordt het honorarium bedoeld in artikel 8 gelijktijdig genoten met de vacatiegelden in het volgend artikel aangewezen.

Artikel 12.

Voor andere verrichtingen dan die in artikel 8 omschreven, wordt aan de deskundigen voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan, die zij aan hun onderzoek hebben besteed, en met inbegrip van het verslag, eene vergoeding toegekend van hoogstens f 3,—, ter beoordeeling van den rechter voor wien de verrichting wordt vereischt.

Artikel 13.

De uitgaven voor verbruikte benoodigdheden, tot volbrenging van het onderzoek vereischt, worden bovendien terugbetaald op gespecificeerde, voor zooveel noodig met kwitantiën belegde en naar behooren deugdelijk verklaarde rekeningen.

Artikel 14.

Tolken zijn bevoegd voor de mondelinge vertolking voor den rechter in rekening te brengen:

1o. bij vertolking in en uit de landstaal, voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan........................ f 2,—

2o. bij vertolking uit eene andere taal voor elke vacatie van een uur of gedeelte daarvan.................. f 4,—

Ingeval tolken in dezelfde vacatie in meer dan eene zaak hebben gediend, bepaalt de rechter het bedrag dat ten laste van elke zaak afzonderlijk zal worden gebracht.

Artikel 15.

Voor schriftelijke vertalingen worden voldaan:
voor elke bladzijde van dertig regels, elke regel van zestien

tot achttien lettergrepen
a. uit de landstaal.. f 3,—
b. uit andere talen.. „ 5,—

Artikel 16.

Wanneer deskundigen in deze afdeeling bedoeld worden geroepen om den rechter mondeling voor te lichten, met gronden van wetenschap en kunst, wordt hun, indien zij zulks verlangen, een vacatiegeld toegelegd, naar den maatstaf van artikel 12.

Artikel 17.

Aan de personen in deze afdeeling genoemd, wordt geene vergoeding toegelegd voor de eedsaflegging, noch ook voor de overbrenging of bevestiging van hun verslag, onverminderd evenwel de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, voor zoover deze kunnen worden in rekening gebracht.

Artikel 18.

De memoriën, door de in deze afdeeling bedoelde personen op te maken, moeten onder anderen vermelden;
1o. de dagteekening der verrichtingen of vacatiën;
2o. haar aard of doel;
3o. den aard van het strafbaar feit;
4o. door wien de visites of verrichtingen zijn bevolen;
5o. den doorreisden afstand;
6o. het tijdstip, waarop de vacatiën een aanvang hebben genomen en dat, waarop zij zijn geëindigd;
7o. de artikelen van het tarief, op welke het in rekening brengen der kosten is gegrond.

De verrichtingen en uitgaven in dezelfde zaak, worden voor zooveel elk dienstjaar betreft waarin zij zijn geschied, in eene enkele declaratie opgenomen.

De requisitoiren worden als bewijsstukken bij de memorie overgelegd.

I. TITEL.

3e. Afdeeling.

Van de schadeloosstellingen voor tijdverzuim aan getuigen.

Artikel 19.

Aan getuigen voor den rechter verschenen tot het afleggen

van getuigenis of tot het geven van inlichtingen, kan, wanneer zij het verlangen en de rechter zulks billijk acht, voor elken dag waarop zij verschenen zijn eene schadeloosstelling voor tijdverzuim worden toegekend van hoogstens f 4.—.

De schadeloosstelling voor tijdverzuim wordt niet verleend wanneer de getuigen recht hebben op verblijfkosten.

Artikel 20.

Aan personen die eene wedde of vaste belooning genieten ten laste van den Lande, aan militairen in actieven dienst en aan gevangenen, als getuigen of tot het geven van inlichtingen verschenen, wordt geene schadeloosstelling voor tijdverzuim toegeschat.

I. TITEL.

4e. Afdeeling.

Van de bewaarders van stukken en van de bewaring van inbeslag genomen roerende goederen.

Artikel 21.

Aan openbare of bijzondere bewaarders of houders van stukken, opgeroepen om onder hunne bewaring of berusting zijnde stukken, welke beweerd worden valsch of vervalscht te zijn of ter vergelijking moeten dienen, ter griffie over te leggen, wordt een vacatiegeld toegelegd van f 3,—.

Aan personen die een wedde of vaste belooning genieten ten laste van den Lande wordt dat vacatiegeld niet toegestaan.

Artikel 22.

Voor de bewaring van verzegelde of in beslag genomen roerende zaken wordt slechts vergoeding toegekend, wanneer het raadzaam is geoordeeld, de bewaring niet op te dragen aan den bewoner of een medebewoner van het huis of de plaats, waar de verzegeling of inbeslagneming heeft plaats gehad. In dit geval wordt door den ambtshalve gestelden bewaarder voor elken dag genoten f 1,—.

Artikel 23.

De kosten van onderhoud van in beslag genomen dieren

worden berekend volgens het plaatselijk gebruik, tenzij daaromtrent anders mocht zijn overeengekomen.

Hij, aan wien, behalve het onderhoud, ook de bewaring is opgedragen, heeft geen recht op bewaarloon.

Artikel 24.

Het bevel tot voorloopig ontslag van in beslag genomen levende dieren en van aan bederf onderhevige goederen, al dan niet onder borgtocht, doch altijd tegen betaling van de kosten van bewaring en onderhoud, wordt gegeven door den president van het rechtscollege, den rechter-commissaris of den kantonrechter, die van de zaak kennis moet nemen.

Behalve in geval van volstrekte noodzakelijkheid en onder inachtneming als dan van hetgeen in art. 2 is bepaald, kunnen levende dieren om welke reden zij ook in beslag zijn genomen, niet langer onder bewaring worden gelaten dan gedurende zes dagen.

In beslag genomen goederen, die aan bederf onderhevig zijn, kunnen ten allen tijde worden verkocht.

Indien de teruggaaf niet moet of niet kan geschieden geeft de in het 1ste lid van dit artikel aangewezen rechter, en in het geval bedoeld in alinea 2 van dit artikel bovendien na het daarbij bepaalde tijdvak, bevel tot den verkoop en worden de kosten van de bewaring en van het onderhoud bij privilege en vóór alle andere van de opbrengst afgehouden.

De bedoelde kosten worden getaxeerd door den rechter, die de opheffing of den verkoop heeft bevolen.

Artikel 25.

De verkoop geschiedt in het openbaar aan den meestbiedende door het ministerie van een deurwaarder nà 24 uren te voren in een dagblad, of bij gebreke hiervan door aanplakking en omroeping, te zijn aangekondigd, tenzij de geringe waarde der voorwerpen den rechter nopen mocht te bevelen, dat de verkoop onderhands geschieden zal, hetwelk hij als dan in zijn bevelschrift zal moeten vermelden.

De opbrengst wordt gestort in de kas van een der ontvangers van 's Lands geldmiddelen, ter beschikking van de rechthebbenden.

I. TITEL.

5e. AFDEELING

Van de uitleveringskosten.

Artikel 26.

De kosten van uitlevering van misdadigers aan vreemde

mogendheden krachtens aangegane overeenkomsten, de uitgaven van de bij die overeenkomsten bedoelde rogatoire commissiën, van het hooren van getuigen, van het confronteeren van misdadigers, van de mededeeling van stukken van overtuiging of bescheiden en alle verdere uitgaven worden berekend, op den voet en met inachtneming der voorschriften van dit tarief.

Artikel 27.

De kosten ter verkrijging van uitlevering door vreemde mogendheden worden tot het werkelijk uitgegeven bedrag in rekening geleden.

Artikel 28.

De kosten in de twee voorgaande artikelen bedoeld, worden, voor zooveel zij ten laste van 's Lands kas komen, bij declaratiën in rekening gebracht en na taxatie en betaalbaarstelling gekweten.

I. TITEL.

6e. AFDEELING.

Van de salarissen der deurwaarders, der dienaren van de openbare macht en der beambten van politie, voor ambtsverrichtingen in de gevallen bij wettelijke regelinßen aangewezen.

Artikel 29.

Voor alle dagvaardingen, beteekeningen en kennisgevingen wordt aan den deurwaarder toegekend:
1o. voor het origineel der bovengemelde akten......... f -,35.
2o. voor elke kopie dier akten.................................. „ -,30.
Het schrijfloon is hieronder begrepen.

Slechts één origineel wordt in rekening geleden, indien dezelfde akte door denzelfden deurwaarder wordt beteekend aan meerdere personen.

Voor verkoopingen bedoeld in art. 25 van deze verordening berekenen de deurwaarders 2% van de bruto opbrengst.

Indien deze minder dan f 75,— bedraagt, berekenen de deurwaarders.. f 1,50

Artikel 30.

Voor de gevangenneming van iederen verdachte of beklaagde ter uitvoering van bevelen van voorloopige aanhouding, medebrenging of gevangenneming, voor de door den rechter bevolen medebrenging van een getuige, deskundige of tolk, voor de uitvoering van den lijfsdwang, voor de gevangenneming van iederen veroordeelde tot gevangenisstraf of hechtenis wordt aan den deurwaarder toegekend f 3,—.

Het exploit van beteekening en het afschrift van het bevel, vonnis of arrest zijn onder dit salaris begrepen.

Artikel 31.

Voor het proces-verbaal van nasporing bedoeld bij art. 96 van het Wetboek van Strafvordering, ingeval de beklaagde niet krachtens het tegen hem uitgevaardigde bevel van gevangenneming kan worden gevat, de beteekening en afschrift van het bevel daaronder begrepen, wordt toegekend aan den deurwaarder .... f 1,50.

Voor ieder persoon in eene en dezelfde zaak zal slechts één proces-verbaal van nasporing in rekening worden geleden, welk ook het getal zij der gedane nasporingen in dezelfde plaats.

Artikel 32.

Voor de afschriften van alle stukken, van welke afschrift moet worden gegeven, voor elke bladzijde schrift van 30 regels, de regel van 14 lettergrepen, wordt toegekend aan den deurwaarder 10 cents.

De eerste bladzijde wordt voor een geheele berekend, al is ook de uitgebreidheid van het stuk minder, voor verdere halve bladzijden of kleinere gedeelten wordt niets betaald, voor grootere gedeelten dan halve bladzijden worden geheele bladzijden gerekend.

Artikel 33.

Voor de gevangenneming wordt geen salaris toegekend, indien de aan te houden personen zich reeds in de macht der justitie of politie bevinden of zich vrijwillig aanmelden.

Artikel 34.

Er wordt geene belooning toegelegd aan de dienaren der openbare macht en beambten van politie, wegens de verrich-

tingen in strafzaken, waarmede zij belast worden door het openbaar ministerie en de hulpofficieren.

Evenwel wordt in de gevallen voorzien onder art. 30 aan den beambte met de uitvoering belast toegekend...... f 1,—.

Wanneer de voornoemde beambten aan de deurwaarders hulp en bijstand verleenen kunnen zij te dier zake geene belooning vorderen.

Artikel 35.

Om het onderzoek van de na te melden memoriën der deurwaarders gemakkelijk te maken, wordt door de ambtenaren van het openbaar ministerie een register gehouden van de gedane exploiten en verdere gerechtelijke verrichtingen.

In dit register wordt voor iederen deurwaarder afzonderlijk eene korte aanteekening gehouden van de door hem gedane exploiten, naar orde van dagteekening, met aanwijzing van het doel en den aard der verrichtingen en van het bedrag van de hem daarvoor te goed komende salarissen.

Tevens wordt onderzocht of de bladzijden der schrifturen het getal regels bevatten hetwelk in art. 32 voor elke bladzijde en het getal lettergrepen, hetwelk in hetzelfde artikel voor elken regel is voorgeschreven.

De sommen voor de bladzijden, welke niet aan de gestelde vereischten beantwoorden, in de memoriën uitgetrokken, worden naar behoeften verminderd.

Artikel 36.

De deurwaarders zijn gehouden, na afloop van elk vierendeel jaars eene memorie in te dienen van hunne verrichtingen gedurende het verstreken tijdvak.

De memoriën moeten onder anderen vermelden:

a. de dagteekening der verrichting, den aard der stukken en de soort van het strafbaar feit waartoe zij betrekkelijk zijn;
b. de namen en woonplaatsen der beklaagden, of getuigen, voor welken rechter zij moeten verschijnen en, wat de getuigen aangaat, in welke zaak;
c. de opgelegde straf en den rechter door wien de vonnissen gewezen of de uitgevoerde bevelen afgegeven zijn.

Aan het slot hunner memoriën plaatsen de deurwaarders eenen recapitulatie-staat.

I. TITEL.

7e. Afdeeling.

Van de vergoeding van reis- en verblijfkosten.

Artikel 37.

Wanneer rechterlijke ambtenaren en de ambtenaren, die

de griffiers vervangen, zich naar een ander eiland van het gebiedsdeel of op het eiland, waar zij gevestigd zijn, buiten de hoofdplaats moeten begeven tot plaatselijk onderzoek of andere bij algemeene verordening bevolen verrichtingen, worden door hen de uitgegeven vervoerkosten in rekening gebracht.

Daarenboven wordt door ieder hunner wegens verblijfkosten voor iederen dag genoten het bedrag van f 10,—.

Artikel 38.

De rechterlijke ambtenaar of de ambtenaar die den griffier vervangt, die op denzelfden dag heen- en terugreist en dus niet buiten zijne woonplaats vernacht, geniet slechts de helft der verblijfkosten.

Die een of meer nachten buiten zijne woonplaats heeft vertoefd erlangt insgelijks voor den dag der terugkomst de helft der verblijfkosten.

Artikel 39.

Wanneer de rechterlijke ambtenaar of de ambtenaar die den griffier vervangt, ter zake van dezelfde reis, behalve ingevolge de voorschriften dezer verordening, ook overeenkomstig de bepalingen betreffende de reis- en verblijfkosten in burgerlijke zaken aanspraak op vergoeding heeft, worden de ingevolge de voorschriften dezer verordening verschuldigde schadeloosstellingen tot op de helft teruggebracht.

Artikel 40.

Wanneer bewaarders van stukken, deskundigen, tolken en getuigen zich in deze hoedanigheid op het eiland hunner woonplaats, buiten het district, waar zij gevestigd zijn, moeten begeven, wordt hen, indien zij zulks verlangen, eene schadeloosstelling voor reiskosten toegekend, naar billijkheid en ter beoordeeling van den rechter.

Aan genoemde personen worden geene verblijfkosten toegestaan.

Wanneer zij echter door omstandigheden, onafhankelijk van hunnen wil, onderweg worden opgehouden, of ter plaatse waar het onderzoek gehouden wordt, verplicht zijn te verblijven, wordt hun, indien zij zulks verlangen, eene schadeloosstelling toegeschat, naar billijkheid en ter beoordeeling van den rechter.

Artikel 41.

Wanneer deurwaarders zich, in deze hoedanigheid, op het

eiland, waar zij gevestigd zijn, buiten de hoofdplaats moeten begeven, wordt hun voor elk uur gaans, dat zij op de uit- en terugreis hebben afgelegd, een schadeloosstelling van f 1,50 toegekend.

Artikel 42.

Wanneer de in artikel 40 genoemde personen, zich in bedoelde hoedanigheid, naar een ander eiland van het gebiedsdeel moeten begeven, wordt hun, indien zij zulks verlangen, het bedrag van de reiskosten heen en weder en van de verblijfkosten toegeschat, een en ander naar billijkheid en ter beoordeeling van den rechter.

Artikel 43.

Aan getuigen, die door ziekte of lichaamsgebreken zich noodzakelijk door een ander moesten doen· vergezellen, kan het dubbel van het bedrag der schadeloosstelling voor reis- en verblijfkosten worden toegeschat.

Deze bepaling is ook toepasselijk op kinderen beneden den leeftijd van 15 jaren. indien zij op reis vergezeld worden door een hunner ouders of een ander daartoe aangewezen geleider.

De rechter, met de toeschatting belast, beoordeelt of het geleide noodzakelijk was.

Artikel 44.

Aan buitenlandsche getuigen wordt toegeschat de schadeloosstelling, vastgesteld bij dit tarief, tenzij daaromtrent in met vreemde mogendheden aangegane overeenkomsten anders mocht zijn bepaald.

Stelt de getuige zijne vrijwillige overkomst afhankelijk van eene andere of hoogere schadeloosstelling, dan wordt die vooraf geregeld, na bekomen machtiging of onder nadere goedkeuring van den Gouverneur.

Artikel 45.

Er wordt geene vergoeding voor reiskosten toegelegd:

1o. aan hen, die van kostelooze openbare middelen van vervoer gebruik hebben kunnen maken;

2o. aan beklaagden, of veroordeelden.

De onder 2o. van dit artikel genoemde personen zullen ook

op geene vergoeding van verblijfkosten kunnen aanspraak maken.

Ingeval van vrijspraak of ontslag zal de rechter eene vergoeding van reiskosten aan aangehoudenen kunnen verleenen.

Artikel 46.

De schadeloosstelling voor reis- en verblijfkosten, in deze afdeeling bedoeld, wordt niet meer dan eenmaal genoten voor al de verrichtingen te zamen, die in den loop eener zelfde reis zijn volbracht, onverschillig of de verrichtingen al dan niet tot dezelfde zaak betrekkelijk zijn.

I. TITEL.

8e. AFDEELING.

Van het port van brieven en pakketten.

Artikel 47.

De porten en frankeergelden van brieven en pakketten, waarvoor geen vrijdom is verleend, worden voorgeschoten door en in rekening geleden aan de ambtenaren, die de brieven of pakketten hebben ontvangen of verzonden.

I. TITEL.

9e. AFDEELING.

Van de kosten van uitvoering der vonnissen houdende veroordeeling tot de doodstraf.

Artikel 48.

De aanschaffing en herstelling van al hetgeen noodig wordt geoordeeld voor de uitvoering van de doodstraf geschieden op last van den met de uitvoering van het vonnis belasten ambtenaar van het openbaar ministerie.

Artikel 49.

Het vervoer van het schavot en de werkzaamheden tot oprichting en wegruiming daarvan hebben plaats op last van den met de uitvoering van het vonnis belasten ambtenaar van het openbaar ministerie.

II. TITEL.

Van de betaling der kosten en van het verhaal van geldelijke veroordeelingen en verbeurd-verklaarde voorwerpen.

1ste Afdeeling.

Van de wijze van onderzoek, betaling en regularisatie der justitiekosten.

Artikel 50.

De kosten worden onderscheiden in dringende en niet dringende.

Dringende kosten zijn:

a. de schadeloosstellingen aan getuigen;
b. de schadeloosstellingen aan deskundigen, in het geval bedoeld in artikel 16;
c. de kosten van vervoer van overtuigingsstukken.

Al de overige zijn niet dringende.

De kosten onder b. en c. bedoeld, worden, zoo de belanghebbenden het verzoeken, als niet dringende behandeld.

Artikel 51.

Wanneer een getuige zich buiten staat bevindt om in de kosten der reis te voorzien, kan de kantonrechter der woonplaats of, in het geval bedoeld bij art. 3, der tijdelijke woon- of ligplaats van den opgeroepene, aan dezen voorloopig eene som verstrekken waarvan het bedrag niet meer mag beloopen dan de helft van de som waarop hij als vergoeding voor reiskosten aanspraak heeft.

Indien er noodzakelijkheid bestaat om bij voorraad in de kosten van het verblijf van de getuigen te voorzien, kunnen aan hen, van dag tot dag, voorloopig gelden worden gegeven, door den president van het rechtscollege, door de rechterlijke ambtenaren met de instructie belast, of door den kantonrechter, voor hetwelk of voor wien zij verschenen zijn. De op rekening gegeven gelden worden op declaratie van den ambtenaar, die het voorschot heeft gedaan, door den ontvanger voldaan.

Artikel 52.

Van de niet dringende justitiekosten maakt de belangheb-

bende partij eene declaratie in duplo op, die, met de daarbij behoorende bewijsstukken, wordt ingediend aan den ambtenaar van het openbaar ministerie die met het vorderen der taxatie is belast.

De in het eerste lid van dit artikel bedoelde declaratiën worden, voor zooveel de deurwaarders betreft, na afloop van iedere maand ingediend.

Artikel 53.

Geene declaratie zal worden getaxeerd, die niet onderteekend is door al de belanghebbende partijen of door hunne gemachtigden, mits wat de laatsten betreft, deze van den op hen verstrekten last doen blijken.

II. TITEL.

2e. Afdeeling.

Van de taxatie.

Artikel 54.

Op daartoe gedaan verzoek door de belanghebbenden worden de dringende kosten getaxeerd door den president van het rechtscollege, de rechterlijke ambtenaren met de instructie belast, en de kantonrechters, ieder voor zooveel hem betreft.

De taxatiën worden gesteld aan den voet van de requisitoiren, oproepingen of kopieën der dagvaardingen, zij zijn gedagteekend, zij vermelden dat zij zijn gevraagd door de belanghebbende partijen.

Is de last mondeling verstrekt, dan wordt eene afzonderlijke toeschatting afgegeven, waarin van die omstandigheid wordt melding gemaakt, alsmede van de zaak, waarin getuigenis is afgelegd, of van den aard der lastgeving.

De taxatiën wegens vergoeding voor verschijning houden tevens de verklaring in, dat de getuigen niet verkeeren in het geval voorzien in art. 20.

Artikel 55.

De rechterlijke ambtenaren die de taxatiën hebben verricht, zijn aansprakelijk, voor zooveel de dringende kosten betreft, voor de taxen, die zij in strijd met de bepalingen van deze verordening hebben toegekend, behoudens hun verhaal tegen degenen die het te veel getaxeerde hebben ontvangen.

Artikel 56.

De kosten, welke als niet dringende worden beschouwd, worden artikel voor artikel getaxeerd op de declaratiën van de belanghebbende partijen. Bij elk artikel wordt de bepaling van het tarief vermeld, waarop het is gegrond.

Het geheele bedrag der taxatie wordt aan den voet der declaratie gesteld door den president van het rechtscollege, de rechterlijke ambtenaren met de instructie belast en de kantonrechters, ieder voor zooveel hem aangaat, op de vordering en medeonderteekening van den ambtenaar van het openbaar ministerie. Ingeval van verwerping of vermindering der declaratie of van sommige posten, worden de redenen van de verwerping of van de vermindering kortelijk gemeld.

Artikel 57.

De rechter-taxateur is bevoegd de vergoedingen in art. 12 aan de deskundigen toegekend, bij een met redenen omkleed bevelschrift te verminderen, wanneer de verrichtingen die buiten de tegenwoordigheid van den gerequireerd hebbenden rechterlijken ambtenaar, of met omschrijving van den inhoud der requisitoiren, hebben plaats gehad, niet voldoende zijn gerechtvaardigd.

Artikel 58.

De president van het rechtscollege, de rechterlijke ambtenaren met de instructie belast en de kantonrechters mogen niet weigeren declaratiën te taxeeren, om de enkele reden, dat de kosten niet op hunnen rechtstreekschen last zijn gemaakt, mits evenwel zoodanige kosten gemaakt zijn krachtens requisitie van een bevoegd ambtenaar.

Artikel 59.

De schadeloosstellingen aan getuigen en deskundigen, door beklaagden opgeroepen, worden toegeschat om door dezen te worden voldaan.

Artikel 60.

Van het bedrag van gemaakte kosten dat krachtens 's rechters uitspraak en het door den voorzitter van het rechtscollege of door den kantonrechter afgegeven bevelschrift van tenuitvoerlegging door den Lande aan den beklaagde moet

worden vergoed, wordt door den beklaagde opgemaakt eene declaratie in duplo.

De declaratie is niet aan begrooting onderworpen.

Artikel 61.

Bij de declaratie van gemaakte kosten, die door den Lande aan den beklaagde moeten worden vergoed, wordt overgelegd het door den voorzitter van het rechtscollege of door den kantonrechter afgegeven bevelschrift van tenuitvoerlegging.

Artikel 62.

De kosten, bedoeld in art. 1 b., komen, ingeval van toewijzing of inwilliging der vordering van het openbaar ministerie, ten laste van dengenen, tegen wien de vordering is gericht, of, zoo zij niet tegen iemand gericht is, ten laste van dengenen in wiens belang zij is gedaan, in beide gevallen door den rechter bij zijne beschikking aan te wijzen.

II. TITEL.

3e. Afdeeling.

Van de betaling en regularisatie der kosten.

Artikel 63.

De toeschattingen der dringende justitiekosten worden op vertoon en zonder nadere betaalbaarstelling ten kantore van den betrokken ontvanger voldaan.

De toeschattingen worden voor voldaan geteekend door de rechthebbenden. Wanneer deze niet kunnen schrijven, stellen zij, ten bewijze van kwitantie, een teeken of handmerk in het bijzijn van twee getuigen, die de verklaring onderteekenen, dat de daarin te noemen rechthebbende het teeken of handmerk in hunne tegenwoordigheid heeft gesteld en verklaard heeft niet te kunnen schrijven.

Artikel 64.

De ontvangers verzamelen na afloop van elke maand in ongezegelde staten in duplo op te maken, de dringende justitiekosten, die zij gedurende de afgeloopen maand hebben uitbetaald. Deze staten, vergezeld van de bewijsstukken, worden ingezonden aan den procureur-generaal.

Artikel 65.

De procureur-generaal onderzoekt de staten van dringende justitiekosten en deze worden op zijne vordering en medeonderteekening deugdelijk verklaard door den voorzitter van het Hof van Justitie. De procureur-generaal zendt die staten terug aan de betrokken ontvangers, ten einde hun te dienen als bewijzen van uitgaaf.

Voor de sommen die de procureur-generaal bevindt dat ten onrechte zijn toegeschat, maakt hij staten van terugvordering op en verklaart die uitvoerbaar tegen dengene wien het aangaat, zelfs wanneer die sommen in reeds onderzochte en goedgekeurde staten waren begrepen, mits evenwel niet meer dan twee jaren zijn verloopen, nadat de goedkeuring heeft plaatsgehad.

Artikel 66.

De getaxeerde declaratiën van niet dringende justitiekosten worden op Curaçao door de belanghebbenden aan den procureur-generaal ter deugdelijk-verklaring aangeboden en vervolgens door de belanghebbenden aan de administratie van financiën ter betaalbaarstelling ingediend.

Op de overige eilanden geschiedt die aanbieding door middel van de ambtenaren van het openbaar ministerie.

II. TITEL.

4e. AFDEELING.

Van de vereffening der kosten en van de stukken tot invordering van hetgeen op de veroordeelden moet worden verhaald.

Artikel 67.

De kosten van het rechtsgeding, waarin de veroordeelde wordt verwezen en waaronder, behoudens de uitzonderingen bij algemeene verordening bepaald, worden verstaan al de kosten door de vervolging veroorzaakt, worden begroot bij staat.

Artikel 68.

Door den griffier wordt opgemaakt, ten einde bij de processtukken te worden gevoegd, een staat van de kosten, die bij veroordeeling moeten worden verhaald.

Die staat wordt onderworpen aan de beoordeeling en de goedkeuring van den ambtenaar van het openbaar ministerie, die, na zich te hebben overtuigd dat daarin al de gemaakte kosten zijn opgenomen, deze voor „gezien" teekent.

Artikel 69.

De staat van de kosten, waarin de veroordeelde verwezen is, wordt vereffend en uitvoerbaar verklaard door den voorzitter of door den kantonrechter, op de vordering van den ambtenaar van het openbaar ministerie.

Artikel 70.

Hetzij de zaak alleen in eersten aanleg, hetzij zij ook in hooger beroep is behandeld, zorgt de ambtenaar van het openbaar ministerie, met de tenuitvoerlegging van het vonnis of de beschikking belast, binnen de eerstvolgende veertien dagen, nadat tot de tenuitvoerlegging kan worden overgegaan, voor de uitreiking van een afschrift van iederen vereffenden en uitvoerbaar verklaarden staat van kosten aan den ontvanger, te wiens kantore de betaling moet geschieden, in dier voege dat de ontvanger zoo mogelijk in eens eene opgave verkrijge van al hetgeen moet worden verhaald.

Artikel 71.

Moet van den veroordeelde geldboete worden verhaald, dan wordt door de zorg van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het rechtscollege of bij het kantongerecht waarbij de zaak behandeld is, een extract uit het vonnis of uit de beschikking uitgereikt aan den ontvanger, te wiens kantore de betaling moet geschieden.

Dergelijk extract wordt den betrokken ontvanger eveneens uitgereikt bij verbeurdverklaring van niet in beslag genomen voorwerpen.

Artikel 72.

De inning van het bedrag der staten van terugvordering bedoeld in art. 65 geschiedt door alle middelen van rechten, met uitzondering echter der toepassing van den lijfsdwang.

Artikel 73.

De deurwaarders met de verrichtingen betreffende de in-

vorderingen belast, kunnen de sommen in ontvangst nemen, die partijen mochten verlangen in hunne handen te voldoen. Zij zijn evenwel verplicht de ontvangen gelden onverwijld te storten ten kantore van den ontvanger.

Artikel 74.

De bepalingen van deze afdeeling zijn toepasselijk in de gevallen bedoeld in artikel 62.

II. TITEL.

5e. AFDEELING.

Van de kosten van verhaal van de geldelijke veroordeelingen.

Artikel 75.

De kosten tot verhaal van de geldelijke veroordeelingen aangewend, worden getaxeerd overeenkomstig deze verordening.
